

Санкимъ като побѣлявамъ,
Има ли нѣщо да мѣнявамъ ?

Та що има отъ бѣль цвѣтъ ?
Бѣло-й бѣлото кокпче,
Но го сяка млада киче ;
По главѣ си го реди.

Пакъ е бѣла драга ружка,
Но бере ѣж мойта дружка
И ѣж турѣж на гърды.

Ющъ цвѣтъя и други бѣлы,
Колкоть ищешъ, нацавѣли
И природата красятъ.

Та и мойтъ космы злѣ ли-й,
Дѣтъ са рано побѣлѣли ? —

Буенъ жаръ тѣ не гасятъ.
Отъ любовь ма не лищаватъ ;
На цалувки не додяватъ ;

Що казвате че съмъ старъ ?
Ющъ кръвта ми е гореща,
И сърдцето ми осѣща

Гръвния младешкѣ жарѣ.
Побѣлѣватъ ми космытъ,
Но заякватъ ми коститѣ,

А и то е единъ даѣтъ.
За това и да бѣлѣѣжъ,
Отъ да любѣжъ и да пѣѣжъ

Ази нема да ся спрѣжъ;
Щото колкоть побѣлявамъ,